

Ricci Kemko

ŠPORTOVEJ GYMNASTIKE SA VENOVAL PRIBLIŽNE 15 ROKOV. PRE ZDRAVOTNÉ PROBLÉMY VŠAK MUSEL UKONČIŤ AKTÍVNU KARIÉRU. GYMNASTIKA MU UKÁZALA SMER A POSTUPOM ČASU SA STAL JEDNÝM Z MÁLA SLOVÁKOV, KTORÍ DOSTALI PRÍLEŽITOSŤ BYŤ SÚČASŤOU SVETOZNÁMEHO CIRQUE DU SOLEIL. MEDZI ZÁUJMY 38 ROČNÉHO RICHARDA KEMKA PATRÍ TURISTIKA, KNIHY, SNOWBOARDING A STRETÁVANIE SA S KAMARÁTMI. JEHO ŽIVOTNÝMI PARTÁKMI SÚ MANŽELKA LOWRI, DCÉRA ISLA A DIVADELNÉ A KOMEDIÁLNE HERECTVO.

GYMNASTIKA MI UKÁZALA ŽIVOTNÝ SMER

Kedy ste začali so športovou gymnastikou a kto Vás k nej priviedol?

Na tento moment si pamätám úplne presne. Počas vyučovacej hodiny, keď som bol prváčik, sa otvorili dvere a učiteľka z vedľajšej triedy sa opýtala, kto by chcel chodiť na gymnastiku. Zdvihol som ruku, absolvoval som základné gymnastické testy a 15 rokov som sa gymnastike venoval na profesionálnej úrovni. Doteraz sa stretávam s niektorými trénermi a kamarátmi.

V akom klube ste trénovali a kto bol Vaším trénerom?

Počas celej kariéry som trénoval v jednom z najúspešnejších

slovenských klubov – Slávia UK Bratislava. Mojim trénerom bol Martin Zvalo, na príprave sa však podieľali aj Jožko Konečný a Rasto Skirkanič.

Aké sú Vaše najväčšie gymnastické úspechy?

Cením si 12. miesto vo finále viacboja na ME juniorov v Nemecku v roku 2000 a takisto 9. miesto na hrazde, kde mi chýbalo 0,025 bodu k tomu, aby som sa dostal medzi osem najlepších pretekárov. Ďalej som bol viacnásobný žiacky a juniorský majster Slovenska a na významných európskych súťažiach som získal aj medaily.

Prečo ste skončili so športovou gymnastikou?

Počas celej kariéry som mal zdravotné problémy. Nešlo o žiadne vážne zranenia, ale skôr o veľké zápaly na viacerých častiach tela, ktoré boli veľmi bolestivé a bránili mi v kariérnom raste. Gymnastika je veľmi náročný šport a pevné zdravie k nej neodmysliteľne patrí.

Čomu ste sa venovali po ukončení gymnastickej kariéry?

Vyštudoval som Ekonomickú univerzitu, obchodnú fakultu – odbor marketing. Počas kariéry som vyskúšal viacero rôznych prác, ktoré ma veľa naučili. S kamarátom, gymnastom Martinom Sákcom sme založili v roku 2001 prvú akrobatickú skupinu na Slovensku. Boli to krásne začiatky, precestovali sme celé Slovensko a aj okolité štáty. Vystúpeniam sme sa aktívne venovali do roku 2009. Následne Sakyho prijali do veľkého cirkusu v Macau, kde som sa k nemu v roku 2012 pripojil. Predtým – od roku 2007 do roku 2012 som organizoval eventy pre jednu z najlepších firiem na Slovensku vo svojom odbore - Wondericon. Veľmi veľa som sa tam naučil o marketingu a firemnou biznise.

Keď sa pozriete späť, čo Vám dala gymnastika do života?

V podstate mi vyformovala budúcnosť a celý môj život, keďže som jej dal v mladistvom veku prednosť pred futbalom, ktorému som sa tiež aktívne venoval a bol som v ňom dobrý. Gymnastika mi postupnými krôčikmi ukázala, čo chcem robiť. Zbožňujem vystupovanie. Venujem sa tomu dodnes a rád by som sa tomu venoval, kým tu budem. Nemám na mysli akrobatické vystupovanie, tam je vekový limit, aj keď sú artisti, ktorí vystupujú aktívne do 50 rokov. Ja zároveň študujem divadelné a komediálne herectvo – stal som sa klaunom v našej show, teda zatiaľ zastupujem, ale keď príde čas, bol by som veľmi rád, ak by to bola moja hlavná náplň. Milujem herectvo a milujem byť klaunom.

Váš cirkusový život sa začal v roku 2012 v ázijskom cirkuse v Macau. Ako vznikla táto spolupráca?

Saky, s ktorým som založil akrobatickú skupinu akrobati.sk, sa dostal do veľkého cirkusu cez casting.

Spoločne s ďalšími kamarátmi sme ho išli pozrieť, ale priznám sa, že vtedy mi nenapadlo, že by som to chcel robiť. Myslel som si, že nemám na to, aby som mohol vystupovať vo veľkom cirkuse. Ako sa za krátko ukázalo, nebola to pravda. Hneď po našej dovolenke sa ma spýtal, či by som sa nechcel pridať. Neváhal som ani sekundu, pripravil som si castingové video a podarilo sa.

Po nejakom čase ste sa opäť vrátili na Slovensko...

Vrátil som sa viac menej kvôli podnikaniu. S kamarátmi, s ktorými som vyrastal, sme založili gymnastickú značku BigHugGym. Otvorili sme gymnastické haly v Bratislave a v Šamoríne. Priznám sa, že ma to veľmi ťahalo späť za mojou dcérou, ktorá vyrastá v Južnej Karolíne v Myrtle Beach. Takisto mi chýbalo divadlo a cirkus. Začal som tvrdo trénovať a aj tentoraz sa to vyplatilo, keďže som sa dostal do svetoznámeho Cirque du Soleil.

Aký to bol pocit?

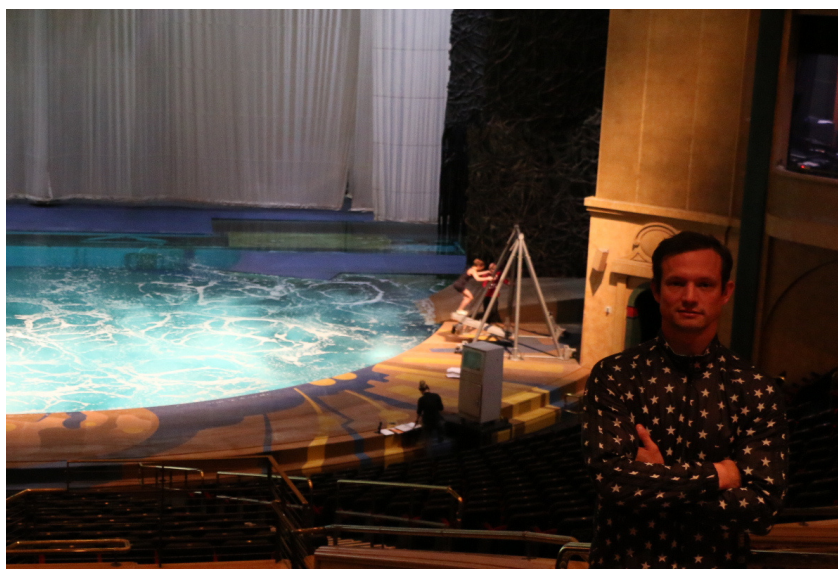
V skratke - UŽASNÝ. Majú databázu so 100 000 artistami a umelcami po celom svete. Okrem talentu a formy musíte mať kontakty, vďaka ktorým sa o vás dozvedia tí správni ľudia. Ďalej to chce dobré načasovanie a samozrejme šťastie. Toto všetko do seba perfektne zapadlo.

V akej show ste pred pandémiou Covid-19 vystupovali?

Vystupoval som v najúspešnejšej show celého Cirque Du Soleil zvanej „O“ (voda po francúzsky). Nachádza sa v Las Vegas v hoteli Bellagio. Po pandémie to bude prvá show v Amerike, ktorá bude opäť prístupná verejnosti. Všetci už „zomierame“ nedočkavosťou.

Stretli ste sa v Las Vegas aj s ďalšími Slováckmi?

Prihovoril som sa za kamaráta z detstva - Jána Petroviča, aby ho prijali. Janko má nesmierny cirkusový ako aj akrobatický talent, takže s tým vedenie súhlasilo. Bol som veľmi rád, že sa to podarilo, keďže sme spolu vyrastali a následne aj vystupovali na Slovensku a v okolí. Do Macau mi pomohol okrem Sakyho aj Janko a ja som mu to s radosťou oplatil v Las Vegas.

Je medzi artistami rivalita?

V show účinkuje približne 70 artistov, ku ktorým treba prirátať technikov, scuba diverov, manažérov a trénerov. Dokopy sa na show podieľa okolo 150 ľudí. Tesne pred vypuknutím pandémie sa show „O“ darilo najviac. Vedenie sa dokonca rozhodlo navýšiť počet predstavení. Z 5 dní a 10 show týždenne sme bavili divákov 365 dní v roku. Samozrejme, rivalita tu je. Ide o multikultúrne miesto, kde sa stretnú ľudia z 30-50 krajín. Najprv sa človek musí naučiť ako sa vlastne s každým dorozumieť. Myslím si, že tu – na jednom pódiu, by mala ísť rivalita bokom. Mali by sme sa vzájomne podporovať. Predsa len už nemáme 15 rokov a nesúťažíme na pretekoch.

Čirque du Soleil bol nútený zrušiť z dôvodu pandémie všetky vystúpenia. Vy ste však ostali v Las Vegas, čomu sa teraz venujete?

Áno, pre všetkých umelcov sa zastavil čas. Ja som sa z tejto situácie snažil vyťažiť čo najviac. Išiel som na operáciu kolena, keďže som mal natrhnutú šľachu. Na celkovú regeneráciu bola táto pauza prospešná. Tiež som sa veľa videl s dcérou Islou. S mojou ženou Lowri, ktorá pochádza z Walesu, sme strávili veľa dní na turistike, objavili sme krásy Nevady, Arizony, Utahu a Kalifornie. Veľa som kreslil, keďže som ako malý chodil do umeleckej školy. Ďalej som študoval klaunovstvo, divadelné herectvo a spravil som aj viacero menších projektov. Jediná negatívna vec je, že som nemal šancu dostať sa na Slovensko a vidieť moju rodinu. Snažili sme si to vynahradiť aspoň cez internet.

Plánujete sa ešte niekedy vrátiť na Slovensko?

Na trvalo asi nie. Predal som aj dom, ktorý som stával s úmyslom nasťahovať sa späť a byť na Slovensku. Po takom čase, ktorý som strávil cestovaním, si myslím, že by som už nevedel žiť v malej krajinke – bubline. Vždy sa nesmierne rád vrátim za rodinou a kamarátmi, ale na trvalo si to už neviem predstaviť, teraz určite nie. Milujem Las Vegas, človek by nepovedal, ale je tu veľa možností, ako sa dá využiť voľný čas. Veď by nikto ani nepovedal, že iba 40 minút jazdy autom sa dá pekne lyžovať či snowboardovať na hore, ktorá má 4000 metrov.

Anouchka Blaško

FOTO: OSOBNÝ ARCHÍV RICHARDA KEMKA

